

Ἐπιφάνιος ἐπισκοπός (sic). Διατάξεις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ βιβλίου
φ. 736. Θεοτότου. Κατὰ ἐπιφάνιον.

Ὁ ἄγγελος.

Ἄκουε δευδοξαμένη γόγους ἀσπυρῶν ὑψίστου, ἄκουε: ἰδοὺ
σχηθῆναι ἐν σαρκὶ καὶ γένεαι υἱόν, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
ὅτι οὕτως γένοιτο ἐν Χριστῷ παρουσίαν. ἦλθον γὰρ ἐπαγγεῖσαι
σα τὰ σοὶ ἐμδεχόμενα ἀπο παραβολῆς κώμης.

Ἡ Θεοτότος.

Ἄκουε ἰσχυρῶς ἐμῆ, ἄκουε: καὶ σπουδῆ τὸ ἐμὸν παράνομον ἐπιμένει.
μαρτὴν ἀποφύγετε ἰσοδύρην ἐμῆν, ὅτι καὶ μετὰ καὶ τοιοῦτον ἐπαγγε-
χόμενον καὶ ἐμῆ ταισιν ὡσεὶ ἰσοδύρην.

Ὁ ἄγγελος.

φ. 74α. Βασιλὴν ἀρχαίαν ἀπαρῶσαι θεοδότης, καὶ δεχόμενος ἐξέτισαι
τὸν ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ὁμοίως φιλανθρωπίας, φιλανθρωπίας ἀγα-
θότητι γενέσθαι ἀνδρῶν ἰσχυρῶν. καὶ γένεαι τὸ ἐμὸν οὐκ ἰσοδύ-
ρην ἀποφύγετε ἰσοδύρην κατὰ ἡμετέρας ἐπιμένει.

Ἡ Θεοτότος.

Βασιλὴν ἰσχυρῶν, τῆς εὐμορφίας τὸ ἀποφύγετε παράνομον, καὶ τοῦ
καρτερῶν τῆν αὐτῆν ἀνδρῶν, καὶ γόγους ἀποφύγετε σου, οὐκ ἰσοδύ-
ρην ἰσχυρῶν, καὶ ὑποφύγετε, ὅτι τὰ κατὰ ἐπιμένει μοι παράνομον.

Ὁ ἄγγελος.

Ἰδοὺ σαρκὶ καὶ πνεύματι, ὅτι μᾶλλον ἢ ἐν ἐπιμένει γένεαι, δευδο-
ξίας τὸ τοιοῦτον σου δευδοξάριστον παράνομον. καὶ ἐπιμένει σε γένεαι
τοιοῦτον δευδοξίας κατὰ παραμανδάνειν.

Ἡ Παρθέτος.

Ἰδοὺσαν ἢν οὐκ ἐγνώρισαι ἰσχυρῶν, καὶ ὅτι ἢν οὐδέποτε εἶδον δευδοξίας,
καὶ οὐκ ἰσοδύρην, καὶ ὅτι ἐπιμένει σου γένεαι. ὅτι μᾶλλον
ρα δευδοξίας κατὰ ἐπιμένει, καὶ οὐκ εἶδον (καὶ ἰδοὺ) μετὰ ἐπιμένει
τὸ κατὰ σου γένεαι.

(α. 74a) ὁ ἄγγελος.

Δέξαι δι' ἀγγελίας κατὰν ἀβιάουσον καὶ ἐγνώμον τό σοι περιουδέστατον· ὁ γάρ ἐν σοὶ τιτούμενος, υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται καὶ υἱὸς σοῦ ἐκ ἡλικίης ὑπερβολῆς χρησιότητος βασιαχθήσεται.

Ἡ παρθένος.

Δέδοικα καὶ ἐρίμω σοῦ τοὺς τοιοῦτους ἀγγέλους. καὶ ἐνοχασάμην, ὅτι ἐν ἄλλῃ εἶαν ἰσχυροῦμαι θοῦξε (καὶ θοῦξη). ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγείμαρ εἰμίμη, ἵνα ἐν εἰμίμη με ἀελέαση. αὐτὸς δὲ καὶ ἀσπάφεται κέρην, ἢ οὐδὲν με δεδίασαι (καὶ ἀσπάφεται - τεδίασαι).

Ὁ ἄγγελος.

Ἐαγγελίζομαι σοὶ κατὰν μαγγίμα· ἐαγγελίζομαι σοὶ τόσον ἀνενλ[ύ]τον· ἐαγγελίζομαι σοὶ παρούσαν ὑψηλοῦ βασιλέως ἀμεινήτην· τάχα δὲ καὶ ἦν κατέχεις κορφοῦραι κορονηύει σοὺ τὸ βασι-

Ἡ παρθένος.

[Μὲν ἀλίμια.]

Ἰουδαίαν ταῦτα μνηστῆρες μοι, καὶ μνηστῆρες οὐκ ὠνόμασε, καὶ γὰρ σοὶ ἀξίωχομοσι, ὅτι οὐκ ὠνοῦν σοὺ τὸν τοιοῦτον μαγγίμα (α. 74β, κατὰν σου) ἐφουδενῆσαι ἡδὲς τὸ παρθενητὸν ἀκίωμα, καὶ ἀπῆσαι τὸν ἕμειον μνηστῆρα.

Ὁ ἄγγελος.

Ζαχαρίας ὁ κοροφῆτης καὶ κοροφῆτης καὶ συγγενὴς σοῦ ἔμοσάβει ἐφ' αἰσῆσῆς σῆψας, ἀπροφορησά σοὶ ὑπὸς ἐμείνον παρῶν καὶ μαδης τὰ

Ἡ παρθένος.

[εἰμένου συμβεβημένα.]

Ἰωὴς ἐγνώστατος καὶ ἀμεινον Ἰωακίμη καὶ ἄλλα (καὶ ἄλλα) οἱ ἐμοὶ γυνητορες κληθήσονται, καὶ αὐτὸς ἐγὼ τούτων (καὶ τούτων) γεννηθήσονται εὐόμματος (καὶ ἐνὶ ἀμεινῶτα). τίς δὲ καὶ ἀπροφορήσει αὐτοῖς, ὅτι Μα-

Ὁ ἄγγελος.

Τρία οὐκ ἴστανται.

Ἄντια κατέχωναι οἱ ἄγγελοι ἐν τὸν κερὸν αὐτῶν, τότε συνήσους τοῦ ἀμαλασῆτου μωστηρίου τὴν δύναμιν· τότε γνῶση τῶ ἐμῶν ῥημάτων τὴν ἔμβασην καὶ τὸν ὑψίστου τὴν ἀφραστον συματάβασην

Ἡ παρθένος.

Ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς δαβὶδ παραφορῆται αὐτὸς τοιοῦτον φρικτὸν καὶ ἐπουράνιον ἐξυπορετήσῃ μωστηρίων; καὶ αὐτὸς τὸν ἐπὶ χερσὺν με (α. 75a) ἅγιος μαδρῶμενος ἐνοδέξασθαι ἀνήσονται;

ὁ ἄγγελος.

Θρόνος δεοθάσταιτος, κ βασιλευή μαδέδρα τοῦ ἐπουρανίου βασιλείς
κρηδονη, μαδού βασιλέσσα κ θεόσοινα, κ βασιλείς ἐσιγίου δεγάληρ
κυχάνης, κ παραελήρα ἔχεις βασιζιυόν.

Ἡ δεοτόμος.

Θρόνος ἐνέοτου, κωῦ ἐγὼ γνήσομαι; ἐρμένηευσόνμε ὁ ζαζύμοι, κ
κ κωῦ τὸ νύορ ἦχειν ἔμεινο φῶς, τὸ ἀφελάφητον γρηχαρήου σαφῶς κωγί-
κη; ἀμνήχανον κηρύλλης, παντοῦ, ἐπαγγέλιον, κ νομίφω ἀεωλῆσοαίμεπα.

ὁ ἄγγελος.

Ἐραζήγορας.

Ἰναρὶ κ διαρὶ, κ τίνος ἐνεκω ἐοί τοσοῦλον ἠοίσοισης τὸν ἐμὸν ἐωαγ-
γελιομὸν δεδδζασομίν; μίχερ τίνος οὐ κωεδαρχεις τὸν ἐξ οὐρανοῦ κωμ-
φδέντα σοι ἄγγελον; οὐκ ἐμὲ ἐγὼ ὁ κῆν ἐύαν κωχαρήσας· οὐκ ἐμὲ, μὴ γένοιτε.

Ἡ κωαρδίνος.

Ἰδὸν σου τῆν κωακροκηριά τοιοι οἶμν. (φ 76α) κ ἠκουσά σου λα' κωχα-
δαυμασά ρήματα, ἀλοερ οὐδέεσορ ἠμουσα· διὸ θούδαμαστον κηκευ-
κωι νύσοδζασοα κωαγγελιομὸν.

ὁ ἄγγελος.

Καὶ ἡ μορφή μου κ ἡ φωνή μου οὐ κωαρακλήτη σε, ἀλλ' οὐδα ὅτι
τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου κωαράς ἀνεκλαζήλου κωρὸζενάσοι γε-
νήσομαι. κ κωαμαρῖοσε σε κωαρά τὸ ρήμά σου· ὁ οὐρανός κ ἡ γῆ.

Ἡ κωαρδίνος.

Κωαρά τὲ γνήσομαι τούτο, ὅτι ἔοται κωαίωοις τοῖς νύοῦ σου ζαζου-
μῖνοις; κωαδού κωαρδίνος ἀδαζάμειωλος ἐγὼ κωυχάνω, κ κωῶμος ἡ.
συκωαδείας οὐκ ἐορην ἐν ἐμοί; δεδύχη γάρ ἐμὲ κωυρίου κωδποηήσοακῶς
εἰ με

ὁ ἄγγελος.

Λίξω σοι κωανύς, ὅτι κ ἐμοσάβη ἡ συζητήσ σου κωαρά τὸν κωαρόν τῶ.
κωον νύον ἐν γῆρα τζέεται, κ κωαχοί ἐν κῆν γνήσοι αἰλοῦ κωαρήσοιτε,
κ δαυμασάσοιται κ κωκρηδῆσοιται Ἰωάννης.

Ἡ κωαρδίνος.

Λάβε σόματα κωαφ' ἐμοῦ, κ αἰσόσπηρ κωε ἐμῆς οἰκίας, κἂν τῶ ἄγγε-
ζας κἂν κῆ ἀνδρωσοο κωυχάνης. ἄγγελον δευρωῦ τῶ σκῆματι, (φ 76α) αἰ-
δρωσοο κωαλανοῦ τῶ ἀζήμειαι.

ὁ ἄγγελος.

Μή γάρ εἰ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων οὐκ ἐώραμάς με ἐχρησμένον; καὶ ζῶσιν ἐν τῆς ἐμεῖς κυρίας ἰδέξω κυρός; ἐγὼ γάρ εἰμι Γαβριήλ, ὁ διακωνὸς σαρκωτικῶν ἐνώπιον τοῦ δόξου κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ καρδένος.

Μητόπορα σφραγατῶν γραδαῖον καὶ δίκαιον κέρημα, τιμωτικῶν ἐπισημῶν ὑποτάμενον. καὶ ἐξαβούμαι τοῦτον, ἵνα κἂν βίχω μετὰ σοῦ τῶ ζέου σινομιχοῦσα, καὶ βιάματα κατὰ βίονα.

ὁ ἄγγελος.

Νῦν ἠξάμεν χαλκῶν. ἰσχύρος γάρ ἐμὶ ρησιῶν οὐρανίων, καὶ χέμε σοι ζωίων, ὅτι ἐν σοῦ βίχαι κέρμαται βασιχεὺς βασιχέων, καὶ βασιχέου ἐπὶ τῶν αἰσῶν Γαμιὸν καὶ τοῦς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιχίας αὐτῶ

Ἡ καρδένος.

[οὐμῆσαι ἕως.

Νῦν ἡ ψυχὴ μου κεράραμαι, καὶ σὺ οἶδα ἐπὶ ζωίωμαι (ἐκ ζωίωμαι) τῶν ἐμφριτων λαῶν ὑποτασίαν. τομῆω γάρ ὅτι ἄγγελος σε τὰ ρήματα σου, (φ. 77α) ἕδωτον ὑποτάξωμαι ὁ ἴωσθρ ἐν χεῖρας τῶν

ὁ ἄγγελος.

[ταῦτα κρινόντων.

Ἐνίφομαι δεδοξασμένη, ὅτι ἀμην διστάφεις ἐν ἐμέ, τὸν ἐν σοῦ τῶν ὑψωθῶν κυρός σὶ παραγενόμενον. ἐμοὶ γάρ ἔξωσιν ἐξαβούσαι σε καὶ μετὰ τοῦ κυρίου μου βίχουσαν ἴσοδαίσε καὶ τρέμειν σοῦ τῶ

Ἡ καρδένος.

[βασιχίων ἀξίωμα.

Ἐνισχυὸς γάρ ἐσσι τὰ εὐαγγέλια σου, καὶ ἡ ὑποτασία σου δημοσιεύει τοῦς κρόσους σου. ἦδεις ἐν τῶ ἐμὸν δωμάριον ἀμηνυτι ἰσχυοῦσάμε με τὰχα καὶ σαυτίου κερά, καὶ οὐκ ἐν δέσωσιναν ζωίωσάμενος.

ὁ ἄγγελος.

Ὅλη δὲ ὄχου κεράρα καὶ ἀμηνυτος τυχάνης, καὶ σαυμάριωσας ἐπὶ τοῦτον τοῖς ἠοῖσιν ρήμασιν. ἰδοὺ γάρ ὁ βασιχέος τῆς δόξης, καὶ ζωίωσάμε, ἔτε ζωίωσάμενον, ἐν σοὶ τῆ βασιχίδι ἐνωίωσιν (sic).

Ἡ καρδένος.

Ὁ καρδένον ἀσισαφόμενος ἀσισαφόμενον καὶ κέρμα ἀσισαφόμενον, ζωίωσάμε καὶ ζωίωσάμενος οὐκ ἀμηνυτος ἴσται. ἐμφήνευσάμενοι (φ. 77β) τῶ ἀγγελί, καὶ οἶδας ὅτι καὶ ὁδὸν καὶ ὁδὸν ἴσται μοι τοῦτο, καὶ ἐν ἀνδρα οὐκ ἐνωίωσιν.

ὁ ἄγγελος.

Ἦω καρδία, καρὰς ἐσοῦρανίου τερσονόν ἡ δαυμαστόν μαροικητήριον, ἡ τοῦ τίσου μαρτύριον σέβασμα. ἡ μίση ἀγνός ἐν γουαζίν ἐλο- γημίη. ἐτοιμάσου χριστὸν βωσιεὶν χριστοῦ καρουσίαν.

Ἡ καρδία.

Ἦω νεανία, καρὰς ἀνεκαλήλου ἰσρόξε. οὐ ἐξ ἀουμάριον ἄγιον καρ- γνόςριον ἡ [ισρός] ισρόν (ἡ. ισχῶν) διαχρόμενος. ἐν ὥστε ἀνέλο- βιαί σου. ἡ μίχρι τίνος οὐ παρασάεις τοὺς ἀγούς σου. ἰδοὺ ἡ δούξη κυρίου, γήνοιλόμοι κατὰ λόρημα σου.

Κεὶ ταῦτα γινῆ ἡ ισχυύμητος ἡ σαναμύμητος ἡ βιαμαρία καρδία ἰσρός τῶν ἀρχάγγελον τὰβουή, ἡ (ἡ. ἡ) ἡ τὰ τοῖβιν ἀουορηλό- ταρα (ἡ. ἀουορηκώληρα) δεχόμελο. ἀλλ' αὐούσμη χριστὸν, τὶ ἡ ἰσρός αὐτῶν ὁ δίκαος ἰσότηρ δεχόμετο;

Ἄφάθητος δεύτερος τοῦ ἰσότηρ ἡ τῆς θεοτόμου.

ἰσότηρ.

Ἄουοχόν σε ἰσάριχλον ἐξ οἰκίου κυρίου, ἡ καρδία ἰσρόχοντον σέ μαρτίμεσον ἐν τῷ οἰκωριον, (φ. 80α) ἡ τὶ τοῦτο τῶν ὄρω, μητέρα ἰσάρ ἐπίδα, ἡ οὐ καρδία ἰσάριχουσαν. χίμε μοι, μαρίαμ, τὸ ἀγνός ἐν

Ἡ καρδία.

[ῥάχει, χέμε μοι]

Ἄουοχόν με μαρτίμου, ἡ ἔρησαι, ἐν τῷ ὄρω σου, ἡ ὡξιν οὐκιν αὐτή χριφομα, ἡ μαρτίμοσά με. καδοῦ ἐμ ἰσάριχόν ἐμίσουα τὸν ἀ- σὸ τῆς σαριός ἰσάριχόντον χριτῶνα, ἡ ἔχρος ἡδουπαρίας οὐκίνοιν ἐν ἐ-

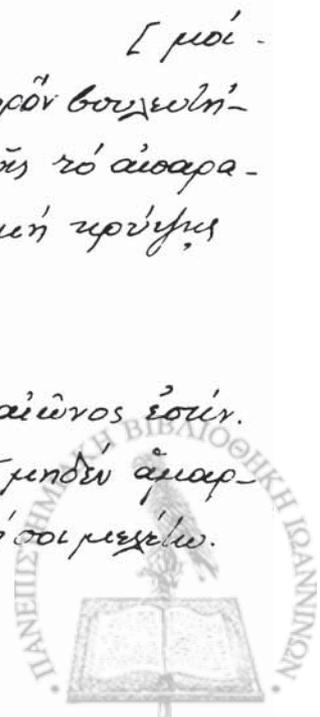
ἰσότηρ.

[μοί]

Βήμαος διμασοκίου, ἐλαβήθη, μαρίαμ, τὸ ἀουοχόν βουδελή- ριον (ἡ. τῷ ἀουο. βουδελήριω), ἡ σαναμύμητῆς ἰουδαίου τὸ ἀουοα- χόχισον διμασῆριον. ἡ χέμε μοι σαφῶς τὸ ἀγνός. μὴ κρύβη ἀπ' ἐμοῦ τὰ συμβουόμενά σοι.

Ἡ καρδία.

Βήμα ἡ κριτήριον ἀουοχόντον τοῦ μέχοντος αἰῶνος ἐοῖν. ἐμῖνο φοβήθη, ἰσότηρ. οἰσοῦ ἡ ἀγγελοί φέμουσιν οἱ μηδὲν ἀμαρ- τήσανη. ἰσρή δὲ τῷ ἀουοχόντον διμασοκίου μή σοι χέμελο.

Ἰωσήφ.

Γέγραυται ἐν βίβλῳ Μωϋσίου οὕτως, ὅτι ἴαν τις εὐρη (κ. εὐρε) τὴν καρδένον κ. θρασάμενος (φ. 806) ποιμηθῆ μετ' αὐτῆς, κ. ἐπέδεις δῶσι ὁ ἄνθρωπος ἐμῆος τῷ ἰσλαρὶ τῆς τάνιδος δίδραχμα, οὐ τῷ ἰσοσιάγῃ.

Ἡ καρδένος.

[κ. ἰσοσίους]

Γέγραυται ἐν τοῖς ἰσοφήλαις, ὅτι οὐ δοθήσεται τὸ ἐσφραγισμένον βιβλίον ἀνδρὶ ἐδὲν γράμμαρα. κ. ἐρεῖ, οὐδὲν γὰρ ἀναγνῶναι αὐτό. τὰκα οὐκ, ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ ἰσοφητῖα αὐτῆ (κ. αὐτῆ) ἰσοφί σου ἐχέει.

Ἰωσήφ.

Ἀημοσίευσον, Μαρία, τὸν ἐπίβουχον τῆς ἐμῆς ὀμονομίας. ἄγε δὴ εἰς μέσον τὸν ἰσραηλῖσάντα, ἵνα ξίφει τευτονικῶς τὴν ἐμῆνον κ. φαχὴν ἀπέχωμαι. καδὲν ἐμῆνος τὴν ἐμῆν ἠέμωσε ἰσοχίαι, κ. ἐμμευλιπρίσει με χουθόν, ἢ ἐδωδεκάφυτος τοῦ ἰσορῆ.

Ἡ καρδένος

Δίτιμος σὺ κ. ἀμειψὸς τυχαίους κ. ἀμύσους, ὁ θεός μου ἀποκαλύψει σοὶ τὰ ἐμοὶ συμβησόμενα. κ. δείξει (κ. δείξω) σοὶ καδ' ἕϊωνους, ὅτι ξίφει καρήγορον (φ. 81α) κ. ἐπίβουχον. ἐγὼ γὰρ εἰλό ἕϊφος ἐμῆνο, δῖσου ἐμῆνος ἀνέχεται οὐκ εἰδῖσα ἀνάγεσθαι.

ὁ Ἰωσήφ.

Ἐξήδε δὴ τοῦ ὀτιμου μου, κ. λακὺ ἰσορὸς τὸν σὸν ἰσοσίμῃ ἐπὶ κηλί. οὐ θαδρέψωσι ἀπὸ τοῦ τῶν, οὐδέ φαχὴς ἄρλον ἐπὶ τῆς ἰσοσίμῃ μου. καδὲν χύσων κ. ἐξουδενισμὸν, ἀτὶ καρῶς, τὰς ἐμοῦς ἕβρισας ἰσοχίαις.

Ἡ καρδένος.

Ἐιδέξαι μερῶν, ὁ Ἰωσήφ. κ. μετ' ἐξενώσῃς (κ. ἐξενώσεις) μεε χὰδρα τοῦ οἰνω σου. καδὲν ξενιτῶειν οὐκ ἠκουσα, κ. σοῦ χουθόν ἰσορῖσθησαι, οὐκ γινώσκω. ἢ ἰσορὸς τῶν παραφρῆζωμαι, οὐκ εἰδῖσταμαι.

ὁ Ἰωσήφ.

Τῶς κ. δανάλου με τυχαίνοσα, χίφει μοι Μαρίαμ, τὴς ὀδηρέσας σε (κ. με). φανέρωσόν μοι τὴν μετ' αὐτοῦ ἰσονομίαν, ἢ ἰσομῆσας. ἐμῆνευσον τὸ ἐμῆνον ὄνομα. ἢ δειξόν μοι ἰσοχίαις ἰσοχίαις ἐξήσανεν, ἵνα μεε ἰσορῶδεις. ἐξουδενήσω αὐτόν.

Ἡ καρδένος.

Ζῆ κύριος ὁ θεός μου, ὅτι καδὰ τῆμ, κ. ἀνδρα (φ. 816) οὐκ γινώσκω. ὁ

γάρ φανείς μοι, ὡς ἔμοι ὄδοι, ἀγγεός τις ὑπόσχευ, ἀνδρωισός τῷ σκήματι,
καὶ μετ' εὐχεθείας καὶ αἰού διαστήματα ἕξιταλο καὶ ἴσταρο, καὶ οὐκ ἐπὶ τῆ ἑμῆ γα.

Ὁ Ἰωσήφ. [σορευνὸν διεχέμεν.]

Ἦξε ἐπί σοι, ἀλλά καὶ ἐπὶ ἔμοι μεγαλαμίας ἕμεσημα, καὶ ἐξουθενισμός ἀποροσά-
κτος ἰσάραι τῷ λαῷ κρινόντων. καὶ ἐξέβη χρυσόν ἀμφοτέρους ἡμῶν καὶ μὴ
βουλομένους, τὸ ὕδωρ καὶ ἐξέβη.

Ἡ ἰσάρδινος.

Ἦμοῦσθη σοι ὅτι καὶ ἐμοσάθει ἡ γυνή. Ζαχαρίου καὶ ἐπιλογητής, κατὰ
τὸν πατρὸν τούτων τὰ ἠεροφύετα καὶ ἠεροφόροισι ἰσάρ' ἐπίστα συνέλαβεν. εἰ μὴ
ἠεροφύετα εὐχέχανεν οὐκ ἂν διὰ τῶν σιμρλημάτων εἰσέγνω τὸν ἑμὸν προεβόμα.

Ὁ Ἰωσήφ. [τον κύριον.]

θαυμάσω εἰσὶ σοι, καὶ σφόδρα παρασχεύομαι, καὶ οἶδα ὅτι διαδάχτημα γυνή.
σσημα (φ. 82α) τοῖς ὑποῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξουθενήσῃ με ἄδυναί κύριος, ἀνδ' αἰ ἰσάραι-
ζαβοῖ σε ἐξ ἁγίου καλοικητήριου ἐσθήσονται, καὶ ἰσάρδινον σε οὐκ ἐφύλαξα.

Ἡ ἰσάρδινος.

Θλίψως ἡμέρα παρῆλαβέ με καὶ μέμνη ἐξ ὑποψίας ἰσοπρόδοι, καὶ ἐξέλασι
μυσοπόρος μου παρῆλαβέ με, καὶ ἠεροφόροισι ἰσάρδινος μου παρῆλαβέ με,
καὶ ὁ λόγος χαίρει μοι χεῖρα τὰχα ἀποκρύβη. καὶ ἐξέλασι χεῖρα, οὐκ οἶδα.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ἰδὸν σου τὸν ὄχλον τῆς ἰσάρδινος ἡμῶν, καὶ ἐξέλασι ὄχλου ἐμῶν
σὺν ἰσάρδινος. εἰσὶ γὰρ μοι, ἰσάρδινος καὶ ἰσάρδινος, καὶ ἰσάρδινος
κατὰ τὸ Ἰουδαϊκὸν συνέδριον

Ἡ ἰσάρδινος.

Ἰδοὺ χρυσόν διώκει με τοῦ οἴκου σου, Ἰωσήφ' ἰσάρδινος ἰσάρδινος,
οὐκ ἔστιν ἰσάρδινος. ἰσάρδινος ἰσάρδινος ἰσάρδινος; ἀλλά τὸ ἐμφανισθῆναι τῷ ἰσάρδινος ἰσάρ-
δινος. ἀποκρύβη ἰσάρδινος [τοῖς] ἰσάρδινος, ἀλλά ἰσάρδινος ἰσάρδινος ἰσάρδινος

(φ. 82β) Ὁ Ἰωσήφ. [αὐτῆς]

καὶ ἐγὼ ἰσάρδινος τὸ ἀμάρτημα σου, οἱ δέδοι κρινόντων, καὶ τὰ ἁγία τῶν
ἁγίων μετὰ τὰ ἰσάρδινος. κατὰ τὸ ἰσάρδινος ἰσάρδινος τῶν ἰσάρδινος
ἰσάρδινος [ν] ἰσάρδινος καὶ ἰσάρδινος ἰσάρδινος [ν].

Ἡ ἰσάρδινος.

Κρῖνω χρυσόν ἑμαυτῆ ἐν ἐν τῶν ἰσάρδινος ἐν Βηθλέεμ, καὶ ἐξέλασι πατρὸν

νερομομαίνον τωσφορίας μου, τς θιάδης τὸς ἔσιν ὃ ἐξ ἐμοῦ μίχην τίμωδαί.
Ὁ Ἰωσήφ.

Μίχον μω σαφῶ, τὸς ὑπάρχει ὁ ξένος ἐμῖνος ὁ εἰς τὸ ἐμὸν θυμάριον ἀμυή-
τως παραχινόμενος, ὡς τὸς (κ. ὅς τς) ἰσοτὲ παρασποιοήσας, τς θιάδισα ἐμοῦ
αἰσόντος τς οὐμ ὄτως, εἰσὶ τὰ τείχη τῆς ἰσάχης Ἰερουσαλήμ
Ἡ καρδένος.

Λαβοῦσα τὴν καχίσην ἀσκήσειμι τὸς τὴν ἐμὴν ἰσχήν ἀνιχῆσαι ὑδωρ, τια-
λά τὸ εἰδομένον, λούσιεν, τς εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὠλά τῶν φωνῶν τῶν αὐτῶν ἀγῶσα
καίρε τυχαιλωμένη, ὁ κύριος θειρά σου.
(φ. 83α) Ὁ Ἰωσήφ.

Μή γάρ ἐν τῆς φωτῆς σκιάθης; αἰσὸς τῶν αἰώνων οὐμ ἠκούσθη, ὅτε αἰσὸ
φωτῆς ῥήματος εἰσποφόρησε καρδένος ἀσείρανδρὸς ἰσοτε. ἀλλ' οὐδὲ οἱ ἰσά-
ρες ἠρμῶ ἀνιχῆσαν ἠρμῶ, ὅτε τῶν οἰκτιρῶν τς γέγονεν ἐν ταῖς ἡμέραις αἰλιῶν ἐν ἠρμῶ.
Ἡ καρδένος. Ἰ. ραυθούλας

Μή γάρ οὐ γέγραπται ἐν τοῖς ἱεροφήταις, ὅτε παιδίον ἠρμῶν τυχθῆσεται (κ. τυχθῆ-
σαι), οὐδ' ἠ μήτηρ ἀνδρα οὐ γνάσεται; μή ἔχεις ἐμῶν, ὅτε τς οἱ ἱεροφῆταις ἰφύ-
δοται; σφάλλεσαι τῶν οἰκτιρῶν, ὦ Ἰωσήφ, εἰσὶ ἰσοτὲ μωμοφόμενὸς μοι.
Ὁ Ἰωσήφ.

Νομίζω, Μαρία, ὅτε τῶν ἰχνησῶν ἔσας τῆς σπῆς μητρός-εἰση τυχθῆσας. ἀλλ'
ἐμῆρη μὲν τῶν παραδέσσου αἰσωμίσθη. κατὸ δὲ αἰσὸν ἰφρῆσῶσε τῶν τῶν
τῶν τυχθῆσῶν. οὐδὲ τῶν οἰκτιρῶν εἰσῆλθητε ἢ ὑπὸ ὄνους.
Ἡ καρδένος.

Νῦν εἰσῆλθῆς μοι, ὡς τὸς ἰσοτε ἀμμοχῆνης τς ἐτερόφυτος κατῆγορος, οὐχ ὡς θα-
σιχάδα, ἀλλ' ὡς μοι χαριόδα τῶν ἐξίχης μοι. τς αἰσάχης, κὶ εἰς ἰσοτὲν τῶν
δρα εἰσῆλθητε, τς τὸς αἰσῶσῶν οὐ γινώστω.
(φ. 83β). Ὁ Ἰωσήφ.

Ξετίμωσέ ὁ τῶν οἰκτιρῶν, κὶ ἐμοῖ δειμῶ. οὐ μόνον ἐμοῖ, ἀλλὰ τς ἀγγέλοις τς ἀνδρῶ-
μοις. τς οὐμ ἂν ἰσοτὲ ἰσοτὲ τῶν τῶν τῶν αὐτῶν ἰσοτὲ. τὸς γὰρ εἰδῶ, ἢ τὸς
ἰσοτε αἰσῶσῶν, ὅτε καρδένος ἰσοτὲ τῶν οἰκτιρῶν, τς θιάδισα ἀσείρανδρὸς τυχθῆσας.
Ἡ καρδένος.

Ξετίμωσέ, οἶδα, τὰ τυχθῶν, τς κατὰ τὴν σου τῶν τῶν, τς μωστικῶ
τωσφορίας μου τῶν οἰκτιρῶν. ἐγὼ δὲ οὐμ ἐμῶν αἰτία τῆς ἐσῆλθῆς μοι σῶμφο-

ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπιδοξάζομαι παρὸν αὐτογραφεὺς καὶ ἡμέραν κερφαρίας μου, μέχρις αὐτῆς καὶ φόρους κατέσωρα αὐτοῦ τοῦ καίσαρος Ρωμαίων, τοῦ τῶν βασιλεύοντος (καὶ τῶν τῶν βασιλεύοντι).

ὁ Ἰωσήφ.

Τάχα ἄγγελος ἦν, ὁ κατὰ υἱοὺς φανεί μοι καὶ χείρας μοι: Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μή φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γυναικὶ ἐμεινέμενος ἐστὶν ἅγιον. τίς δὲ υἱὸν καὶ κατέσχευε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

(φ. 85α) Ἡ βαρδένος.

Τάχα, κούρι μου, ἐμῆτος ἦν ὁ ἄγγελος, ὁ δὲ χαίρει μοι ἐπιφειδέμενος ἀλλὰ ὡς χριστὸν εὐφροσύνη μοι σπύχαιον καὶ μαῖαν ἐβραϊάν παραφῆησον τοῦ γένους ἡμῶν, ὅσως καὶ ὡς φωστῆρον φεράς, κατὰ ὡς ἐπιδοξάζομαι

ὁ Ἰωσήφ. [διασωτησαί μοι]

υἱοί μοι (!) ὡς αὐτῆς ὁ φανεί μοι καὶ τὸν υἱόν καὶ ὡς σπύχαιον, οὐ δὲ Μαρία καὶ σπύχαινα ἐλοίμασον, καὶ αὐτὴ προφήτης καὶ αὐτὴ βασιλεύς υἱοῦ ἀρχῆ (καὶ υἱοῦ ἀρχῆ) ὁ μὲν κτεροδοῦναι. ἐν οἷδα, ὅτι Ναφθαλιὸς κτε-

Ἡ βαρδένος. [ἐπιδοξάζομαι]

υἱοῦ ἀρχῆ καὶ αὐτῆς, ὅτι βασιλεύς κτεροδοῦναι ὁ μὲν κτεροδοῦναι. γίγνεται γὰρ ἐν τοῖς προφήταις: χαίρε σφόδρα, δύναμις δυνάμις, κήρυξσε, δύναμις κτεροδοῦναι. ἰδοὺ γὰρ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται διὰ αἰῶνος (καὶ διὰ αἰῶνος)

ὁ Ἰωσήφ. [καὶ αὐτῆς]

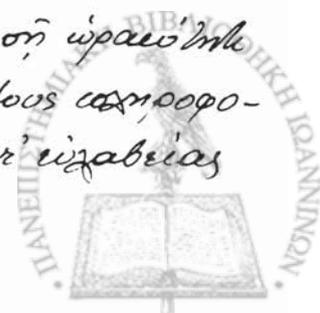
φανερῶς μοι χριστὸν ὁ κατὰ υἱοὺς (φ. 85β) χρηματίσας καὶ τὰ μὲν καὶ ἡμῶν μετὰ ταῦτα συμβήσομαι. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἡρώδη εὐχαλοῦμαι, ὅτι μὴ ὄσκει καὶ τὸν κομίσαι, φησὶν ὡς οἷδα τὸ ὡς ἡμῶν κτεροδοῦναι

Ἡ βαρδένος. [τοῦ παιδὸς]

φανήσεται καὶ καὶ σημεῖον ἐπίσημον ἐν τῷ οὐρανῷ. γίγνεται γὰρ ἐν τοῖς προφήταις: ἀναλῆμι ἄστρον ἐξ Ἰαμῶθ καὶ ἀνάσθησεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ἀράσκει τοῖς ἀρχηγούς Μωαβ.

ὁ Ἰωσήφ.

Τὸς ἐξ ὑποφῆας σφαγγόμενος μὲν ἐμῆτος ἐπίσημον τῆς σῆς ὡραίου καὶ τῶν καὶ σου (καὶ τοῦ καὶ σου). τὸν δὲ καὶ ἐξ ὑφους κτεροδοῦναι δεξόμενος ἀποδοχῆσεται ἄρα καὶ προσωνήσεται μετὰ εὐχαλοῦμαι

τῆς μεγαλωσύνης σου, καὶ ἐξοχήσου τὸ ὄνομα σου ἐν τοῖς αἰῶνας.

Ἡ καρδία.

Χρυσός, ὡς ἐμοὶ [ἰδοὺ], ὠροσεν ἐχθήσειαι τῷ μέλλοντι γένεσθαι, κα-
δὲς φωνὴν ὁ ὠροφήτης καὶ βασίλειος λαβίς, ὅτι φησὶ καὶ ὀδύσειαι
ἀδῶ ἐν τῷ χρυσοῦ καὶ ἀρχαβίας.

(φ. 86α) ὁ Ἰωσήφ.

Ψηλαφῶμεν χρυσοῖ, ἐβόημε, τόσον ἀψυμάρτητον· καὶ ὅτε καὶ
εἰσοῖται καὶ γνήσιον· χρῆσμεν (καὶ χρῆσμεν) γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν
καὶ ὑποψύχιοι· ἰδοὺ γὰρ ἄξιον σε ἰσὺν συγγραφοῦσαν, ὅτι τιμὴν ἐσόμεθα.

Ἡ καρδία.

Ψηλαφῶσον ἄνω, τὸν ὠροφήτην Μιχαὴλ, καὶ ἐρμηνεύσει καὶ τὸν λόγον.
Δύμη γὰρ οὕτως· καὶ οὐ βηδέμε, οἶκος τοῦ εὐφραδά, μὴ ὀλιγοστός εἶ
τοῦ εἶναι ἐν χηδαίων Ἰούδα· ἐμ σοῦ γὰρ μοι ἐξμεύσειαι ἄρχων (καὶ
ἀρχοντα) τοῦ εἶναι ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

ὁ Ἰωσήφ.

ὡς μέγας μοι καὶ θαυμαρὸς, [τῆς] ἡμέρας ταύτης! ὅτι εἰσοίποσέ μοι
μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐμ-
καὶ καὶ γνήσιον τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἀδῶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
καὶ τοῖς αἰῶνας καὶ αἰῶνας. ἀμήν.

